

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

listopad 2015

125

GŁOS PAPIEŻA: Z homilii podczas Mszy św. (Kalisz, 4.06.1997 - nagranie): Drodzy bracia i siostry, ani na chwilę nie zapominajcie o tym, jak wielką wartością jest rodzina. Dzięki sakramentalnej obecności Chrystusa, dzięki dobrowolnie złożonej przysiędze, w której małżonkowie oddają się sobie wzajemnie, rodzina jest wspólnotą świętą. Jest komunią osób zjednoczonych miłością [...]. Rodzina chrześcijańska, wierna swemu sakramentalnemu przymierzu, staje się autentycznym znakiem bezinteresownej i powszechnej miłości Boga do ludzi.

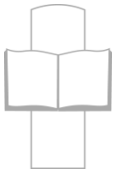
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

BŁOGOSŁAWIENI - ZAPROSZENI NA UCZTĘ

PROWADZĄCY: Minęło zaledwie kilka tygodni od zakończenia obrad Synodu biskupów na temat rodziny. Za miesiąc Ojciec Święty Franciszek otworzy Rok Miłosierdzia. Zegar na wieży Kościoła Mariackiego pokazuje jak szybko zbliżają się Światowe Dni Młodzieży, o których kardynał Stanisław Dziwisz powiedział, że są wyjątkowym dziełem św. Jana Pawła II. W świetle tych wydarzeń kolejny raz kierujemy spojrzenie w stronę błogosławieństwa Stwórcy, które od początku dziejów człowieka spoczywa na rodzinie. W tym miesiącu rozważamy temat: Błogosławieni - zaproszeni na ucztę. Pragniemy wsłuchać się w nauczanie św. Jana Pawła II o oblubieńczej miłości małżonków i oblubieńczej miłości Chrystusa i Kościoła. Prośmy Maryję, aby wypraszała nam łaskę głębokiego rozumienia nauczania Papieża Polaka.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę *Pod Twoją obronę*, i śpiewają pieśń, np. *Chrystus to nadzieja cala nasza*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Listu do Efezjan: Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej! Żony niechaj będą poddane swym mężom. Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym

ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła (Ef 5,21-22.25.31-32).

PROWADZĄCY: Oblubieńcza miłość Chrystusa i Kościoła. Oblubieńcza miłość męża i żony. Jedna tłumaczy drugą. Jedna jest znakiem drugiej. Posłuchajmy w jaki sposób mówi o nich św. Jan Paweł II.

LEKTOR: Z Listu do Rodzin: Małżonkowie odnajdują w Chrystusie punkt odniesienia dla swojej miłości oblubieńczej. Kiedy św. Paweł mówi o Chrystusie-Oblubieńcu Kościoła, posługuje się analogią do ich miłości oblubieńczej. Cytuje Księgę Rodzaju: „mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24). To właśnie jest ta „wielka tajemnica” wiecznej miłości objawionej naprzód w stworzeniu, a potem objawionej w Chrystusie i przeniesionej na Kościół. [...] A więc nie ma zrozumienia Kościoła jako Ciała Mistycznego Chrystusa, jako znaku Przymierza człowieka z Bogiem w Chrystusie, jako powszechnego sakramentu zbawienia, bez odniesienia do „wielkiej tajemnicy” — tajemnicy związanej ze stworzeniem człowieka mężczyzną i niewiastą i z powołaniem ich obojga do miłości małżeńskiej, do rodzicielstwa. Nie ma „wielkiej tajemnicy”, którą jest Kościół i ludzkość w Chrystusie, bez tej „wielkiej tajemnicy”, jaką jest „jedno ciało” (por. Rdz 2,24; Ef 5,31-32), to znaczy małżeństwo i rodzina (19).

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Dotknij Panie.*

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Szczecin, 11.06.1987 - nagranie): „Umiłowawszy swoich... do końca ich umiłowal” (J 13,1). Słowa te tłumaczą równocześnie tajemnicę Chrystusowej Paschy i sakramentalną rzeczywistość Eucharystii: „Do końca umiłowal”. A małżonkowie, klęcząc przed ołtarzem w dniu ślubu, mówią: „Nie opuszczę cię aż do śmierci”. Tak mówi mąż do żony i żona do męża. Tak mówią razem wobec majestatu Boga żywego. Wobec Chrystusa. Czyż słowa te nie współbrzmia głęboko z tamtymi: „Do końca umiłowal”? Z pewnością, drodzy bracia i siostry, zachodzi tutaj głęboka zbieżność i jednorodność. Sakrament małżeństwa wyrasta z eucharystycznego korzenia. Wyrasta z Eucharystii i do niej prowadzi. Ludzka miłość „aż do śmierci” musi się głęboko zapatrzeć w tę miłość, jaką Chrystus do końca umiłowal. Musi tę Chrystusową miłość poniekąd uczynić swoją, ażeby sprostać treściom małżeńskiej przysięgi.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Szczecin, 11.06.1987 - nagranie): Z tej przysięgi buduje się szczególna jedność: wspólnota osób. Jest to jedność — zjednoczenie serc i ciał. Jedność — zjednoczenie na służbie życiodajnej miłości. Zjednoczenie osób, mężczyzny i kobiety, i zarazem zjednoczenie z

Bogiem, który jest Stwórcą i Ojcem. Zjednoczenie obojga w Chrystusie, w orbicie tej oblubieńczej miłości, jaką On — Odkupiciel świata — obdarza Kościół, a w tym Kościele każdego człowieka [...]. Sakrament zawiera w sobie wyraźne zobowiązania: wierność, miłość, uczciwość. Są to zobowiązania natury moralnej. Małżeństwo-rodzina buduje się na ich gruncie. W ten sposób staje się wspólnotą godną ludzi, prawdziwą wspólnotą życia i miłości. Arką Przymierza z Bogiem w Chrystusie.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, np. *Warto żyć dla miłości*.

LEKTOR: Z Adhortacji *Familiaris Consortio*: Stąd rodzi się łaska i wymóg autentycznej i głębokiej duchowości małżeńskiej i rodzinnej, która będzie czerpała natchnienie z motywów stworzenia, przymierza, Krzyża, zmartwychwstania i znaku, nad którymi niejednokrotnie zastanawiał się Synod. Małżeństwo chrześcijańskie, jak wszystkie sakramenty, których celem „jest uświęcenie człowieka, budowanie mistycznego Ciała Chrystusa, a wreszcie oddawanie czci Bogu”, samo w sobie jest aktem liturgicznego uwielbienia Boga w Jezusie Chrystusie i w Kościele: sprawując ten sakrament, małżonkowie chrześcijańscy wyznają Bogu swoją wdzięczność za udzielony im wzniosły dar, którym jest to, że w swym życiu małżeńskim i rodzinnym mogą przeżywać miłość samego Boga do ludzi i miłość Pana Jezusa do Kościoła, Jego oblubienicy (56).

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy beatyfikacyjnej Marii i Alojzego Quattrocchi: W życiu wielu innych małżonków, którzy z zaangażowaniem codziennie wywiązują się ze swoich rodzicielskich zadań, dostrzec można sakramentalny wyraz miłości Chrystusa do Kościoła. Małżonkowie bowiem «wypełniając mocą tego sakramentu swoje zadania małżeńskie i rodzinne, przeniknięci duchem Chrystusa, który przepaja całe ich życie wiarą, nadzieją i miłością, zbliżają się (...) coraz bardziej do osiągnięcia własnej doskonałości i obopólnego uświęcenia, a tym samym do wspólnego uwielbienia Boga» (*Gaudium et spes*, 49). Drogie rodziny, [...] można dążyć do świętości razem, jako para małżeńska, i jest to droga piękna, niezwykle owocna i ważna z punktu widzenia dobra rodziny, Kościoła i społeczeństwa. Prośmy zatem Pana o coraz liczniejsze pary małżeńskie, które przez świętość swego życia będą potrafiły ukazywać «wielką tajemnicę» miłości małżeńskiej, biorącej początek z dzieła stworzenia, a wypełniającej się w zjednoczeniu Chrystusa z Kościołem (por. Ef 5, 22-33).

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, np. *Święty - dziś wnosimy nasze ręce*.

JAN PAWEŁ II - OŘEDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Przez wstawieństwo św. Jana Pawła II prośmy Boga, abyśmy obrazie Chrystusa - Oblubieńca zobaczyli samą istotę Boga, Jego wielką miłość do człowieka i głęboką prawdę o miłości małżeńskiej.

Litania do św. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Wołajmy do Ducha Świętego, aby nieustannie odnawiał nasze serca, odnawiał miłość małżeńską, odnawiał oblicze ziemi, tej ziemi.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Przyjdź Duchu Święty! Pomagaj coraz głębiej rozumieć, że nie ma „wielkiej tajemnicy”, którą jest Kościół i ludzkość w Chrystusie, bez tej „wielkiej tajemnicy”, jaką jest małżeństwo i rodzina.
- Przyjdź Duchu Święty! Obdarzaj wiarą i zrozumieniem, że dar Sakramentu małżeństwa wyrasta z Eucharystii i do niej prowadzi.
- Przyjdź Duchu Święty! Daj coraz głębiej rozumieć, że z przysięgi małżeńskiej buduje się jedność osób, mężczyzny i kobiety, i zarazem zjednoczenie z Bogiem, który jest Stwórcą i Ojcem.
- Przyjdź Duchu Święty! Spraw, aby pary małżeńskie, przez świętość swego życia ukazywały «wielką tajemnicę» miłości małżeńskiej.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojcze nasz” i śpiewają pieśń, np. *Wzywam cię, przyjdź umocnij mnie.*

Boże, od którego pochodzi wszelkie ojcostwo w niebie i na ziemi, Ojcze, który jesteś Miłością i Życiem, spraw, aby każda ludzka rodzina na ziemi przez Twego Syna, Jezusa Chrystusa, «narodzonego z Niewiasty», i przez Ducha Świętego stawała się prawdziwym przybytkiem życia i miłości dla coraz to nowych pokoleń. Spraw, aby Twoja łaska kierowała myśli i uczynki małżonków ku dobru ich własnych rodzin i wszystkich rodzin na świecie [...]. Spraw wreszcie - błagamy Cię o to za pośrednictwem Świętej Rodziny z Nazaretu - ażeby Kościół wśród wszystkich narodów ziemi mógł owocnie spełniać swe posłannictwo w rodzinach i poprzez rodziny. Przez Chrystusa Pana naszego, który jest Drogą, Prawdą i Życiem na wieki wieków. Amen (św. Jan Paweł II).

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: np. *Abba Ojcze* lub *Barka*.